

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.195 van 7 april 2004
in de zaak A. 140.239/X-11.532.**

In zake : de n.v. V.D.M.,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Y. TAVERNIER,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Lange Violettestraat 293

tegen :

1. de gemeente MERELBEKE,
2. de Belgische Staat,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Tasson-Snelstraat 38.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. V.D.M. op 8 augustus 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 juni 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke waarbij haar de socio-economische machtiging wordt geweigerd tot uitbreiding van een supermarkt gelegen te Merelbeke, Gaversesteenweg 2, en van het voorafgaand ongunstig advies van 20 mei 2003 van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 10 december 2003, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2004;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. ANNAERT die, loco Advocaat Y. TAVERNIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de onderhavige vordering omdat zij heeft nagelaten eerdere ongunstige adviezen van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie (hierna : het Comité) die een "gelijkaardige motivering" bevatten voor de Raad van State aan te vechten, zeker nu de verzoekende partij geen nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag aanbrengt die de mening van het Comité kunnen veranderen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de voorgaande adviezen van het Comité telkens zijn genomen naar aanleiding van een nieuwe, niet identieke aanvraag; dat zij telkens werden genomen na een nieuwe beoordeling en dat de motivering van de adviezen niet geheel identiek is aan de motivering van het thans bestreden advies van 20 mei 2003; dat de verzoekende partij belang heeft bij het aanvechten van dit ongunstig advies dat is uitgebracht na een nieuw onderzoek over een nieuwe aanvraag op grond van een nieuwe eigen motivering; dat het

thans bestreden bindend ongunstig advies van het Comité geen louter bevestigende beslissing is; dat de exceptie dient te worden verworpen;

Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel onder meer de schending aanvoert van artikel 5 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 tot vaststelling van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van de vragen tot handelsvestiging, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat het Comité besluit dat de gevraagde uitbreiding een te grote invloed zou hebben op de bestaande handel, enkel door te verwijzen naar een aantal supermarkten en superettes in het directe en indirecte marktgebied en waaruit zij een ruim voedingsaanbod in Merelbeke afleidt, terwijl artikel 5a) van voornoemd koninklijk besluit voorziet dat het Comité onderzoekt of de nieuwe handelsvestiging de leefbaarheid van de bestaande handelsuitrustingen niet in gevaar brengt voor zover deze kwalitatief en kwantitatief voldoening schenken;

Overwegende dat de verzoekende partij in het middel onder meer de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn; dat artikel 6 van dezelfde wet bepaalt dat deze "slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen"; dat uit een en ander volgt dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen een wet van suppletoire aard is;

Overwegende dat artikel 9, eerste lid, van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen bepaalt wat volgt :

"Het Sociaal-Economisch Comité onderzoekt het dossier en geeft binnen een termijn van negentig dagen een collegiaal en met redenen omkleed advies. Het advies moet rekening houden met de criteria vastgesteld door de Koning na overleg of op voorstel van de Nationale Commissie voor de Distributie";

Overwegende dat voornoemde bepaling aan het Comité, wanneer het een advies geeft over een socio-economische machtiging, een motiveringsverplichting oplegt die niet minder streng is dan deze voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat deze beslissingen derhalve niet onder de toepassing vallen van laatstgenoemde wet;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de ingeroepen schending van de motiveringsverplichting geacht moet worden te zijn afgeleid uit de schending van artikel 9, eerste lid, van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 tot vaststelling van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van de vragen tot handelsvestiging, in artikel 1 bepaalt dat de bedoelde adviezen "rekening (moeten) houden met de hierna vermelde criteria, ingedeeld in vier categorieën teneinde een beoordeling van de verschillende facetten van de handelsvestiging mogelijk te maken, namelijk :

- de ruimtelijke lokalisatie van het handelsapparaat;
- het facet 'verbruiker';
- de tewerkstelling;
- de weerslag op de bestaande handel";

dat elk van die categorieën het mogelijk moet maken te oordelen over de verschillende punten die zijn vermeld in de artikelen 2a), b), 3a), b), c), d), 4a), b), c) en 5a), b), c) van het besluit;

Overwegende dat artikel 6 van hetzelfde besluit bepaalt :

"De adviezen bedoeld in artikel 1 worden uitgebracht na beraadslaging over de verschillende beoordelingen van de criteria die gezamenlijk een globale beoordeling van de aanvraag dienen uit te maken";

Overwegende dat het besluit dus twaalf criteria vaststelt, ingedeeld in vier categorieën, dat het een beoordeling van elk van de toepasselijke criteria verplicht stelt en dat de algemene beoordeling betrekking dient te hebben op het geheel ervan;

Overwegende dat uit de voorgaande bepalingen volgt dat het Comité een adviserend orgaan is dat inzake handelsvestigingen overeenkomstig artikel 9 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen een collegiaal en met redenen omkleed advies geeft dat rekening moet houden met de twaalf criteria, ingedeeld in vier categorieën, welke zijn vastgelegd door het koninklijk besluit van 8 augustus 1975; dat het Comité aan zijn wettelijk opgelegde motiveringsverplichting voldoet, wanneer het in zijn advies een voldoende appreciatie geeft over elk van deze twaalf criteria;

Overwegende dat artikel 5a) van voornoemd koninklijk besluit bepaalt wat volgt :

"Wat betreft de weerslag op de bestaande handel moet worden onderzocht :
a) of de nieuwe handelsvestiging de leefbaarheid der bestaande handelsuitrustingen niet in gevaar brengt voor zover deze kwalitatief en kwantitatief voldoening schenken";

Overwegende dat dit criterium in het sociaal-economisch advies van 20 mei 2003, onder de hoofding "weerslag op de bestaande handel", "a) relatie met de bestaande handelsuitrustingen" als volgt is gemotiveerd :

"De voorliggende aanvraag betreft de uitbreiding van een supermarkt, gelegen langsheen de Gaversesteenweg te Merelbeke, met 330m² bruto gebouwde grondoppervlakte tot 2 290m² en met 489m² nettoverkoopoppervlakte tot 1 589m².

In de onmiddellijke omgeving bevindt zich een Aldi-supermarkt en langs de Hundelgemsesteenweg zijn er nog een viertal superettes gevestigd.

Aan het station in de wijk Flora zijn er een viertal supermarkten, zij het op een kleinere oppervlakte dan beschreven verkooppunt.

In het indirekt marktgebied bevinden zich nog een aantal supermarkten en superettes.

Gelet op het ruime voedingsaanbod in Merelbeke zou de gevraagde uitbreiding met 489m² (bijna 50%) een te grote invloed hebben op de reeds bestaande handel.";

Overwegende dat het advies van het Comité met betrekking tot de weerslag van de gevraagde uitbreiding op de bestaande handel inzonderheid met betrekking tot de relatie met de bestaande handel, beperkt is tot een beschrijving van de bruto gebouwde oppervlakte en de netto verkoopoppervlakte van de gevraagde

uitbreiding en de verwijzing naar een aantal supermarkten en superettes in het directe en het indirecte marktgebied; dat de motivering besluit dat "gelet op het ruime voedingsaanbod in Merelbeke" de gevraagde uitbreiding een te grote invloed zou hebben op de reeds bestaande handel; dat uit deze loutere affirmaties niet afdoende blijkt of het Comité heeft onderzocht of de bestaande handelsuitrustingen kwalitatief en kwantitatief voldoening schenken en in voorkomend geval of de beoogde uitbreiding de leefbaarheid van deze handelsuitrustingen in gevaar brengt;

Overwegende dat het advies van het Comité, gelet op de bijzondere motiveringsvereisten die het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 vaststelt, kennelijk niet als voldoende gemotiveerd kan worden beschouwd minstens wat het beoordelingscriterium 5a) betreft; dat doordat minstens voor dit criterium werd nagelaten een afdoende beoordeling uit te brengen, de ongunstige algemene beoordeling van de aanvraag, die beperkt is tot de vaststelling dat "rekening houdend met de analyse van het dossier volgens de criteria voorzien in het K.B. van 8 augustus 1975, zoals hierboven weergegeven, (het Comité), na afweging van de positieve en negatieve aspecten van het dossier, een collegiaal ongunstig advies uit(brengt)", evenmin afdoende is, aangezien het koninklijk besluit vereist dat zij wordt uitgebracht na beraadslaging over de verschillende beoordelingen van de criteria; dat het middel in die mate kennelijk gegrond is; dat een onderzoek van en een uitspraak over de overige middelen zich niet opdringt;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen krachtens artikel 10, eerste lid, van de wet van 29 juni 1975, wanneer het advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie ongunstig is, binnen vijftien dagen na kennisgeving ervan een beslissing tot weigering moet nemen; dat hieruit volgt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen die haar grondslag vindt in het onwettig bevonden ongunstig advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, eveneens onwettig is;

Overwegende dat de nietigverklaring van de bestreden beslissingen tot gevolg heeft dat de door de n.v. V.D.M. ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde beslissingen geen voorwerp meer heeft;

Overwegende dat krachtens artikel 10, eerste lid, van voornoemde wet van 29 juni 1975, in geval het Comité een ongunstig advies uitbrengt, het college van burgemeester en schepenen een weigering moet uitspreken; dat het in deze omstandigheden past dat de kosten ten laste van de tweede verwerende partij worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissing van 6 juni 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke waarbij aan de n.v. V.D.M. de socio-economische machtiging wordt geweigerd tot uitbreiding van een supermarkt gelegen te Merelbeke, Gaversesteenweg 2, en het voorafgaand ongunstig advies van 20 mei 2003 van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de tweede verwerende partij.

Het recht van 175 euro dat door de verzoekende partij ten onrechte is betaald voor het verzoek tot nietigverklaring, dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeven april 2004, door :

de HH. J. BOVIN,
B. COLLIN,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. COLLIN.

J. BOVIN.